

A hatvanéves Wojtilla Gyula köszöntése

WOJTILLA GYULA 1945. június 13-án született Budapesten. 1964-ben a budapesti I. István Gimnáziumban érettségizett, majd egyetemi tanulmányait az Eötvös Lóránd Tudományegyetem történelem–indológia szakán végezte 1964 és 1969 között. Speciális képzésben részesült ugyanakkor az óiráni filológia és az indoeurópai nyelvészet területén is. Tanárai között olyan tudóseyéniségek voltak, mint Harmatta János, Dobrovits Aladár vagy Hahn István.

1970-ben lépett a Magyar Tudományos Akadémia állományába, ahol 1983-ig különböző beosztásokban, többek között szakreferensként dolgozott. 1983-tól egészen 1992 júniusáig az Akadémiai Levéltár vezetőjeként tevékenykedett. 1992-től pedig a mai napig a József Attila Tudományegyetem, illetve jogutódja, a Szegedi Tudományegyetem Ókortörténeti Tanszékének tanszékvezetője, előbb docensként, majd 1997 szeptemberétől egyetemi tanárként.

Bölcsészdoktori oklevelét 1972-ben szerezte meg *Dandin Dasakumara-carita című regényének történeti forrásértéke* című bölcsészdoktori értekezésével, az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen. 1973 és 1974 között állami ösztöndíjasként Indiában, a Banaras Hindu University-n végez kutatómunkát, mint a Department of Ancient Indian History, Culture and Archaeology *research fellow*-ja, amelyet 1977-ben újabb, több hónapos indiai kutatóút követ. 1980-ban védi meg kandidátusi disszertációját *Az óind földművelési terminológia* címmel. Ugyanebben az évben meghívást kap a Delhi Egyetemre, ahol egészen 1983-ig vendégtanárként (*visiting lecturer*) működik. Többszöri, hosszas indiai tartózkodása során mélyíti el szanszkrit, páli és hindi nyelvtudását, valamint ekkor gyűjt jelentős mennyiségű anyagot gazdaságtörténeti, vallástörténeti, valamint India és a klasszikus antikvitás kapcsolatait vizsgáló kutatásaihoz. 1996-ban habilitál az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen; habilitációs tézisei *A tanköltemény mint irodalmi műfaj az ókori és középkori Indiában* címet viselik. A következő évben védi meg akadémiai nagydoktori dolgozatát *Forrástanulmányok az ókori ind földművelés történetéhez* címmel és szerzi meg a nyelvtudomány doktora címet.

Publikációs tevékenysége 1972-ben kezdődött s ma már mintegy 180 tudományos publikációt jegyez, közöttük több könyvet, számtalan – a legnevesebb magyar és külföldi tudományos folyóiratokban megjelent – magyar és idegen nyelvű tanulmányt és recenziót (lásd e kötet végén szereplő bibliográfiát). 1975 óta rendszeresen vesz részt nemzetközi konferenciákon, illetve tart előadásokat a legnevesebb külföldi egyetemeken és tudományos intézményekben (Delhi, Benáresz, Kalkutta, Tirupati, Poona, Trivandrum, Madrasz, Csan-

digarh, Oxford, Leyden, Koppenhága, Göteborg, Berlin, Lipcse, Halle, München, Tübingen, Göttingen, Hamburg, Bécs, Prága, Varsó, Krakkó, Moszkva, stb.).

Tagja – többek között – a magyar Ókortudományi Társaságnak, a Kőrösi Csoma Társaságnak, a Linguistic Society of India-nak, az Asiatic Society of Bengal-nak, illetve a párizsi székhelyű International Association of Sanskrit Studies tanácsadó testületének (*Consultative Committee*). 1990-től az MTA Orientalisztikai Bizottságának tagja, 1990 és 1993 között titkára, 1999-től a mai napig elnöke. 1993-tól az MTA Ókortudományi Komplex Bizottságának tagja. 2004-től az MTA Nyelv- és Irodalomtudományi Osztályának tanácskozási jogú tagja. 1990-től az *Acta Orientalia* szerkesztőbizottságának tagja, 1992-től az *Acta Antiqua et Archaeologica* szerkesztője. 1996 óta az OTKA Orientalisztikai és Ókortudományi Szakzsűrijének tagja, majd elnöke. 2005-től az OTKA Társadalomtudományi Kollégiumának tagja. 1998-tól az MTA Bolyai Ösztöndíj Nyelv- és Irodalomtudományok Szakzsűrijében tevékenykedik. 1992 óta a szegedi Eötvös Kollégium tanári védnöki karának tagja. 1996 szeptemberétől 2001-ig – megszakításokkal – a szegedi Néprajzi, Ókortudományi, Orientalisztikai és Régészeti Intézet vezetője. 1995-től részt vesz a szegedi egyetem nyelvészeti PhD programjában, majd 2001-től a történettudományi PhD-képzés ókortörténeti alprogramjának vezetője. 1991-től kisebb megszakításokkal kurzusokat tart a budapesti Eötvös Lóránd Tudományegyetemen, 2002-től pedig a Sapientia Hittudományi és Szerzetesi Főiskolán.

1971 óta házas, felesége Salgó Ágnes klasszika-filológus, jelenleg az Országos Széchényi Könyvtár Régi és Ritka Könyvek Gyűjteményének vezetője. Két gyermekük van, Gergely (1972) és Kinga (1975).

Talán e rövid, szikár életrajz is elegendő mindannak szemléltetésére, hogy e jeles tudóst és tanárt miért köszöntik oly sokan barátai, kollégái, tanítványai és tisztelői közül – e kötet révén – elismeréssel és tisztelettel hatvanadik születésnapja alkalmából.

Szeged, 2005. április

FELFÖLDI SZABOLCS